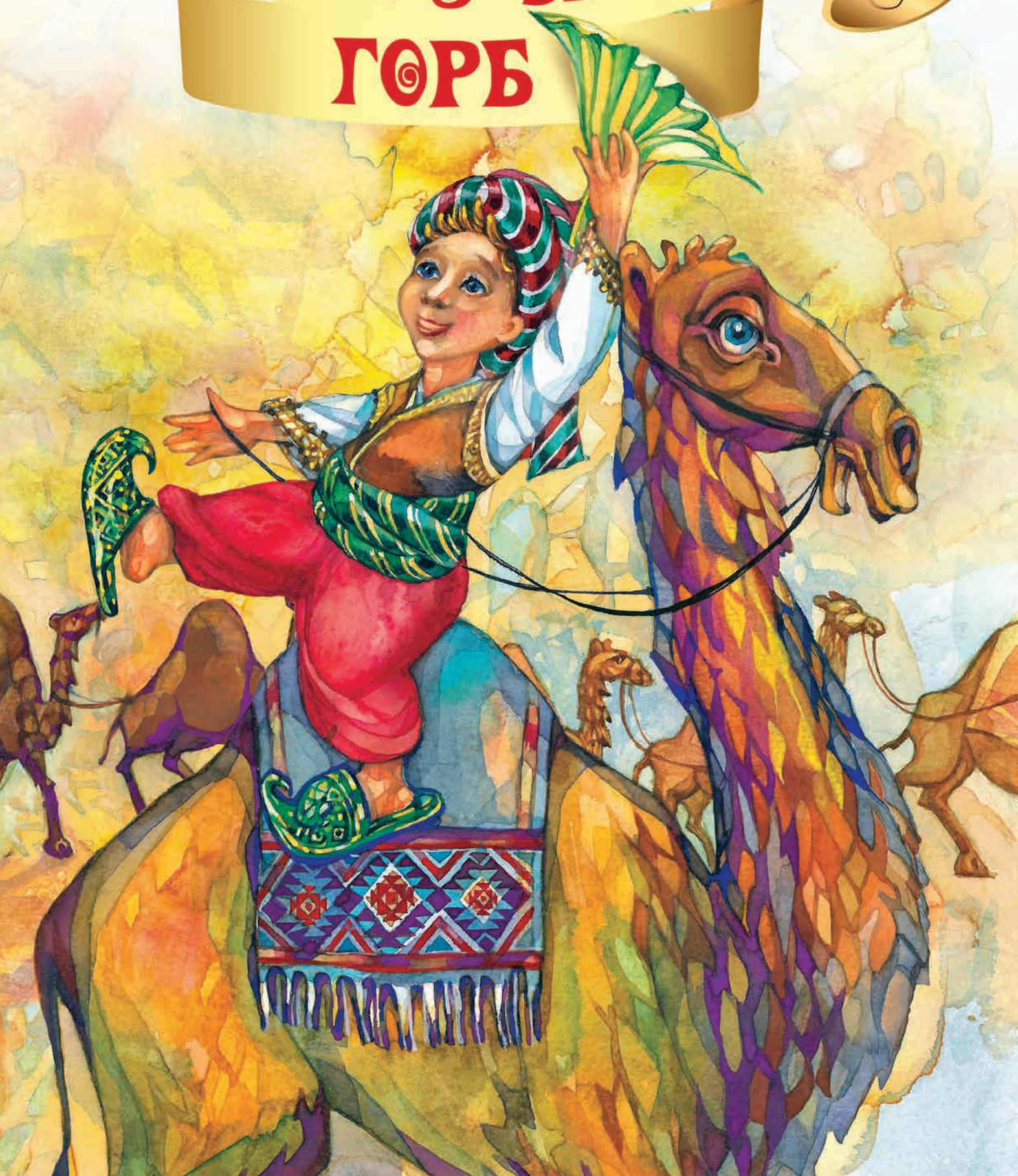

Ред'ярд КІПЛІНГ

ЗВІДКИ У ВЕРЬЛЮДА

ГОРЬ

А зараз — наступна історія. У ній розповідається про те, звідки у верблюда взявся великий горб. На Початку Часів, коли світ був ще молодий-молодий і таке інше, а усі Тварини лише починали працювати на Людину, посеред Похмурої Пустелі жив-був лінивий Верблюд. І мушу вам сказати, що й сам він був страшенно похмурий. Отож, він їв собі пагони та колючки, тамариск, молочай і розмаїті голочки й а-ні-чо-гі-сінь-ко не робив, а коли хтось до нього звертався, то огризався — отак: «Грб!». Просто «Грб!» — і нічого більше.

Якось-то, саме у понеділок вранці, прийшов до нього Кінь із сідлом на спині та вудилами у роті, й сказав:

— Верблюде, о, Верблюде, виходь та бігай рясю — як ми усі.

— Грб! — обурился Верблюд.
А Кінь пішов та й розповів усе
Людині.

Наступного дня прийшов до Верблюда Пес із палкою у роті, та й сказав:

— Верблюде, о, Верблюде, іди до нас! Будеш шукати і приносити — як ми усі.

— Грб! — відрізав Верблюд. А Пес пішов та й розповів усе Людині.

На третій день прийшов до Верблюда Бик із ярмом на шиї, та й просить:

— Верблюде, о, Верблюде! Іди з нами та й ори поле — як ми усі.

— Грб! — відвернувся Верблюд. А Бик пішов та й розповів усе Людині.

Наприкінці дня Людина прикликала Коня, Пса і Бика, та й сказала:

— Троє, о, Троє, мені страшенно шкода (оскільки світ такий молодий-молодий і все таке інше), але той звір-Грб у Пустелі не може працювати, інакше він би давно уже був тут. Тому я залишу його в спокої, а ви мусите працювати удвічі більше: і за себе, і за нього.

Троє страшенно розсердилися (адже світ такий молодий-молодий і все таке інше) і влаштували на краю Пустелі раду-нараду. А Верблюд, який а-ні-чо-гі-сінь-ко не робив, а лишень жував молочай, підійшов, послухав їхньої балачки, і лише посміявся з них... А тоді сказав «Грб» — та й забрався геть.

Але раптом небо завітрилося, і на раду-нараду Трьох прибув Джин над Усіма Пустелями, огорнутий хмарою куряви (Джини завжди так подорожують, адже це такі Чари).

— Джине Усіх Пустель! — сказав Кінь. — Хіба ж можна, аби хтось залишався без діла, коли світ такий молодий-молодий і все таке інше?

— Звичайно, ні, — відповів Джин.

— Уяви собі, — продовжував Кінь, — що посеред твоєї Похмурої Пустелі є звір (а

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі,
придбайте, будь ласка, повну версію книги.